De Geschillenkamer

Samenvatting
Oordeel 2025-7 van 21/05/2025
Zaak 2024-0030

Geschillenkamer is niet bevoegd om te oordelen over beweerde discriminatie bij de uitkering van het persoonsvolgend budget

Situatie

De indiener van de klacht is een persoon met een handicap. Hij heeft recht op een persoonsvolgend budget dat uitgekeerd wordt door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH). Het persoonsvolgend budget kan worden uitgekeerd als een voucher of als cashbesteding.

De klacht gaat over een verschil in behandeling tussen twee groepen van zorgbehoevenden:

- Personen, zoals de indiener van de klacht, die voor een cashbudget kiezen en een beroep willen doen op een niet door het VAPH erkende zorgaanbieder; en
- Personen die voor een voucher kiezen en beroep doen op een door het VAPH erkende zorgaanbieder.

De eerste groep van personen kan volgens de indiener van de klacht veel minder zorg inkopen wanneer (een deel van) het persoonsvolgend budget wordt besteed aan zorgpersoneel met een hogere anciënniteit. Enkel bij erkende zorgaanbieders zou de anciënniteit van de personeelsleden immers worden gesubsidieerd. Personen zoals de indiener van de klacht, die beroep willen doen op een niet-erkende zorgaanbieder, zouden de anciënniteit zelf moeten betalen uit hun persoonsvolgend budget.

Beoordeling door de Geschillenkamer

De Geschillenkamer is bevoegd om op niet-bindende wijze te beoordelen of er sprake is van een discriminatie in de zin van het Gelijkekansendecreet. Een klacht die niet gaat over een discriminatie zoals bedoeld in dit decreet is niet ontvankelijk.

Uit artikel 21 van het Gelijkekansendecreet volgt dat wanneer een minder gunstige behandeling rechtstreeks voortvloeit uit een decreet of krachtens een decreet, er geen discriminatie in de zin van het Gelijkekansendecreet kan worden vastgesteld. De Geschillenkamer is dus niet bevoegd om zich uit te spreken over klachten die gaan over beweerde discriminaties die voortvloeien uit een decreet of de bijhorende uitvoeringsbesluiten.

De beweerde minder gunstige behandeling in deze zaak volgt rechtstreeks uit een decreet en bijhorende uitvoeringsbesluiten:

- de artikelen 10 tot 12 van het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap.
- en artikel 3 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 24 juni 2016 over de besteding van het budget voor niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning voor meerderjarige personen met een handicap en over organisatiegebonden kosten voor vergunde zorgaanbieders.
- en artikelen 6 tot 8 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2017 houdende de methodiek voor de berekening van de subsidies voor de personeelskosten. Uit deze artikels blijkt dat het VAPH de anciënniteit van personeelsleden van vergunde zorgaanbieders meeneemt in de berekening van de subsidies voor hun personeelskosten.

Omdat het verschil in behandeling rechtstreeks volgt uit een decreet en bijhorende uitvoeringsbesluiten, is de Geschillenkamer niet bevoegd om zich uit te spreken over de klacht.

Oordeel

De Geschillenkamer is overeenkomstig artikel 14 van het VMRI-decreet, samen gelezen met artikel 21 Gelijkekansendecreet, niet bevoegd om te oordelen over de klacht.

De Geschillenkamer is een onafhankelijk orgaan van het Vlaams Mensenrechteninstituut. Ze buigt zich over discriminatieklachten en oordeelt of er sprake is van discriminatie. Deze samenvatting bindt de Geschillenkamer niet. Het oordeel is te vinden op vlaamsmensenrechteninstituut.be/geschillenkamer/oordelen.

Perscontact: Stijn Smet 0485 82 32 95 | Dorien Geeroms 02 553 29 35
E-mail: geschillenkamer@vmri.be